

Vull rebre el baptisme, què haig de fer?

Romà Casanova, bisbe de Vic

No està pas gaire de moda, això de batejar els infants. De fet, ja fa temps que paulatinament han anat disminuint els baptismes. Es pot, certament, no batejar els infants per manca de fe o per seguir el corrent social, però no podem tancar el cor de les persones a la recerca de sentit de la seva existència. Déu és viu! No oblidem mai aquesta gran veritat; i, juntament amb aquesta, la realitat del cor humà que resta inquiet sempre, mentre no trobi el repòs en Déu. La set de veritat, de bellesa, d'amor roman sempre en el cor de tot hom. No hem estat creats per a saciar-nos amb succedanis. Volem autenticitat. Per això mateix, moltes persones que no han estat batejades i altres, que si bé batejades no han rebut la iniciació a la vida cristiana, senten en el seu cor la crida a cercar quelcom més que el que la societat ofereix. En concret, són tocades per Crist, desitjant-lo conèixer de debò i participar de la seva vida. Situacions diverses: experiència de buidor, malgrat tenir tantes coses; ferides produïdes per desamors, trencaments, violència; situacions doloroses; la paternitat o la maternitat, que fan mirar més enllà; recerca profunda del sentit de la vida; trobament amb uns testimonis de Crist en la vida ordinària; o altres que podríem esmentar, perquè en cada persona l'Esperit sap trobar l'esclatxa per a obrir l'horitzó nou de la vida en Déu.

No podem tancar el cor de les persones a la recerca de sentit de la seva existència. Déu és viu!

Encara no són molts entre nosaltres els qui experimenten aquesta espurna de trobament amb Déu. Però, si mirem arreu del món, veurem com va creixent el nombre d'adults que truquen a la porta de l'Església amb aquesta pregunta: «Vull rebre el baptisme, què haig de fer?». L'acolliment eclesial ha de ser fraternal i facilitador del camí que comença amb l'expressió d'aquest desig d'esdevenir cristià.

Per a fer aquest camí és de cabdal importància oferir un itinerari correcte que dugui aquestes persones als sacraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i Eucaristia. N'és tant, d'important, que a la nostra diòcesi tenim el servei del catecumenat, el qual té la missió d'acompanyar els qui desitgen ser cristians. És un procés de temps llarg i intens en què el catecumen ha d'avançar en el coneixement de la fe cristiana, amb el que aquesta implica de vida, de celebració i de pregària. La llibertat del qui desitja ser cristià s'ha d'harmonitzar amb la de l'Església per a discernir si aquest ha fet correctament el camí que el duu al baptisme. No podem oblidar que el gran repte de l'Església del segle XXI és la iniciació cristiana.

